

[Estrup]

gelig politik. Det er faktisk det, der er lykkedes nu, eftersom vi i år har et overskud på statsfinanserne. Det synes jeg vi burde være glade for alle sammen, ikke mindst Socialdemokratiet, som vi har hjulpet med at bringe underskuddet ud af verden.

Det, vi nu er nået til, er den situation, hvor fastfrysningen er ophørt. Allerede sidst på foråret blev det fra vores side og også gennem en vedtagelse om en 2 pct.s regulering markeret, at fastfrysningen er ophørt. Det, vi ønsker – og det er et svar til fru Lilli Gyldenkilde, som åbenbart ikke rigtig kunne høre, hvad jeg sagde – er, at der er en reel sikring i den regulering, vi nu får gennemført.

Mere har jeg ikke lyst til at sige på nuværende tidspunkt. Resten kommer, når der er en færdig afklaring af problemet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er nødt til at korrigere en enkelt ting, nemlig hr. Estrups udtalelse om, at den daværende socialdemokratiske regering overvejede at sætte reguleringen af dagpenge- og efterlønsatser ud af kraft. Det er usandt. Det er oplyst mange gange, og jeg vil gerne gentage det.

Vi har ikke lovet og vil ikke love, at de arbejdsløse og efterlønsmodtagerne skal være stillet bedre end dem, der er i arbejde, men vi mener, det er almindelig retfærdighed, at deres satser følger årslønsudviklingen for dem, der er i arbejde. Når vi ikke foreslår en 17 pct.s forhøjelse nu, men kun en 10 pct.s, er det naturligvis af økonomiske grunde, men rent faktisk har de arbejdsløse og efterlønsmodtagerne på grund af denne fastfrysning mistet 17 pct.

Fra oktober 1982 og frem til april 1986 skete der overhovedet ikke nogen regulering. Så kom der en regulering på 2 pct. I finanslovsforslaget for 1987 er der ikke afsat én eneste krone til regulering af efterløns- og dagpengesatser, og jeg skal senere komme tilbage til de forlydender, der verserer om regeringens overvejelser vedrørende en regulering på dette område, som heller ikke tyder på, at man dér lægger op til nogen form for regulering.

Og så endelig spørgsmålet om statsunderskuddet. Hr. Estrup ved udmærket godt, at

det mest virkningsfulde forslag til opretning af statsunderskuddet, der var til behandling i efteråret 1982, var vort forslag om indførelse af en realrenteafgift, som alene til næste år vil indbringe statskassen 19 mia. kr. Hvorfor blev det forslag ikke gennemført dengang? Fordi de daværende borgerlige oppositionspartier sagde nej, og fordi Det Radikale Venstre sagde nej. Det var derfor, og det ved man udmærket godt!

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hr. Estrup danser jo ikke de syv slørs dans her, så man kunne få løftet lidt på sløret, men er sådan indhyllet i uldtæpper, så der kommer uld i munden. For hvad er det, man mener, når man siger: vi vil have en realsikring? En realsikring af hvad? En realsikring af, at de arbejdsløse stadig væk skal have forringet deres købekraft med 17 pct., eller en realsikring af, at det kun skal være med 10 pct., eller af hvad? Det Radikale Venstre må da have en politik på dette område. Vi kan ikke blive ved med at køre med 2 pct.-reguleringen. Det var jo fra forrige årsmøde i Det Radikale Venstre. Er der ingen politik på dette område fra Det Radikale Venstres side, synes jeg, det er godt at få det konstateret. Man sætter sig ned og venter på, hvad den konservative minister kommer med, og så kan man, som jeg siger, på bedste nykonservative vis sige: jamen det gør vi så. Er det sådan, det er fat? Hvad er en realsikring, hr. Estrup?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun denne korte bemærkning: det kan ikke hjælpe noget, at hr. Svend Auken påstår, at vi ikke var parat til en realrenteafgift. Det var vi. Det var formueafgiften, vi afviste. Den afviste vi under Anker Jørgensen, den afviste vi under Poul Schlüter, men Socialdemokraterne var parat til at stemme for den begge gange. Realrenteafgiften har vi altid været parat til.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det løber lidt sur for hr. Bernhard Baunsgaard, og det skal jeg ikke bebrejde ham.